

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 7C/11/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711201366
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Štefan Huljak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2011:6711201366.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Štefana Huljaka a členov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Ferdinanda Zimmermanna v právnej veci navrhovateľky: W.. T. J., nar. XX. XX. Z., bytom XXX XX B., L. XX, proti odporcovi: O. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX X., E. XXXX/XX, zast. splnomocnenou advokátkou: Mgr. Martina Bariaková, Advokátska kancelária 960 01 Zvolen, Bystrický rad 401/75, o určenie manželského výživného, o odvolaní odporcu zo dňa 03. 05. 2011 proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 7C/11/2011-27 zo dňa 07. 03. 2011, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v časti, v ktorej rozhodol, že odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľky mesačne sumou 50 eur od 02. 02. 2011 do rúk navrhovateľky a o povinnosti zaplatiť na účet okresného súdu súdny poplatok v sume 36 eur, do troch dní, potvrdzuje.

Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi prispievať na výživu manželky sumou 50 eur mesačne od 02. 02. 2011 vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám navrhovateľky a zaplatiť súdny poplatok v sume 36 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. V odôvodnení uviedol, že manželia nežijú v spoločnej domácnosti od 25. 02. 2009, odporca neprispieva „na domácnosť navrhovateľky“. Navrhovateľka nie je zamestnaná, stará sa o dve maloleté deti, je evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, poberá dávky hmotnej núdzy v sume 120,10 eura mesačne. Odporca je schopný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 50 eur.

Odporca v podanom odvolaní uviedol, že jeho čistý ročný príjem predstavuje sumu 4 251,79 eura, čo je mesačne 354,32 eura. Súd sa nezaoberal „aké oprávnené mesačné výdavky má odporca“. Nezistoval konkrétnu mieru potrieb danú povahou práce, spôsobom života, zdravotným stavom každého z manželov, prípadne inými závažnými okolnosťami. Navrhovateľka je absolventkou vysokej školy. Táto by mala zvážiť svoje možnosti a prijať aj také zamestnanie, ktoré možno nezodpovedá úplne jej kvalifikácii. On nemá žiadny kontakt s maloletými deťmi. Žiadal návrh zamietnuť, prípadne vec vrátiť okresnému súdu na doplnenie dokazovania a nové rozhodnutie.

Navrhovateľka vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že počas spolužitia sa len ona starala o spoločnú domácnosť. Poukázala na spôsob života odporcu. Ona má záujem získať zamestnanie, musí ale zvážiť a prispôbiť čas maloletým deťom. Žiadala rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 OSP prejednal a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil z týchto dôvodov.

Okresný súd rozhodol na základe vykonaného dokazovania (§ 153 ods. 1 OSP), v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, tento správne právne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Na zvýraznenie správnosti len dodáva.

Vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva. Je viazaná na právnu existenciu manželstva. Muž a žena majú rovnaké práva a povinnosti. Zo zásady rovnakej životnej úrovne manželov vyplýva, že nemusí byť splnená podmienka odkázanosti tak, ako je to pri vyživovacej povinnosti detí k rodičom, prípadne vyživovacej povinnosti medzi ostatnými príbuznými. Prostredníctvom tohto inštitútu sa teda okrem uspokojenia osobných potrieb sleduje aj naplnenie požadovaného zákonného charakteru inštitútu manželstva z majetkového hľadiska. Uplatňovanie výživného medzi manželmi je preto možné aj v prípade, keď sú napr. obaja manželia zárobkovo činní, schopní zabezpečiť svoje osobné potreby, v dôsledku oddeleného hospodárenia však vzniká disproporcía v ich celkovej životnej úrovni. Rozsah vyživovacej povinnosti sa týka všetkých odôvodnených osobných potrieb, teda predovšetkým stravy, ošatenia, bývania, kultúrneho vyžitia a podobne. Východiskom je potom rovnaká životná úroveň manželov. Zároveň súd má povinnosť obligatórne prihliadať na starostlivosť o domácnosť a maloleté deti pochádzajúce z manželstva.

Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že navrhovateľka je nezamestnaná, evidovaná na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny (č. I. 8, 24 spisu). Bola jej priznaná dávka hmotnej núdzi od 01. 02. 2011 v sume 121,10 eura (č. I. 17, 53 spisu). Manželía nežijú v spoločnej domácnosti, z manželstva pochádzajú dve maloleté deti K. nar. XX. XX. XXXX (č. I. 4 spisu) a T. nar. XX. XX. XXXX (č. I. 5 spisu).

Okresný súd správne vychádzal z takto zisteného skutkového stavu veci. Aj keď pojem „v zásade“ rovnaká životná úroveň obidvoch manželov neznamená mechanickú rovnosť, odporca v konaní ničím nepreukázal, že prípadne jeho osobné, pracovné, zdravotné či iné špecifiká predstavujú taký zásadný rozdiel oproti navrhovateľke, ktorý by znamenal potrebu inej životnej úrovne. Rozdielne potreby a náklady odporcu nevyplývajú ani z jeho zdravotného stavu ani z potreby iných nevyhnutných nákladov spojených s jeho povoláním. Okresný súd určil, že odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľky od 02. 02. 2011, teda od podania návrhu (č. I. 1 spisu). Odporca je tiež povinný zaplatiť súdu súdny poplatok z návrhu v sume 36 eur. Platí, že ak je navrhovateľ poplatník od poplatku oslobodený, a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporcu, ak nie je tiež od poplatku oslobodený (§ 2 ods. 2 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov; ďalej len SÚP). Navrhovateľka je oslobodená od poplatku (§ 4 ods. 2 písm. e/ SÚP). Potom povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania prechádza na odporcu. Okresný súd vychádzal zo správneho základu (§ 7 ods. 5 SÚP; položka 8, písmeno a/ sadzobníka súdnych poplatkov), súdny poplatok vyrubil v správnej výške.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.